

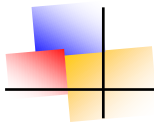
Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Čo robíme s Ježišom?
Boží pašerák
Štyria statoční
O Biblii

Oblak svedkov
Palestínski kresťania
Rezolúcia
Nová generácia
Poézia

Slovo na tento mesiac

Ale vy, milovaní, vzdelávajte sa vo svojej najsvätejšej viere...

Juda 1, 20

Začína nové pracovné obdobie po čase dovoleníek, výletov a od-
dychu. Isté si uvedomujeme, že život viery nemôže mať dovolenku, pretože
práve život viery má ovládať celý náš život. Chceme ďalej pokračovať
pod výzvou Božieho slova, ako je to v uvedenom verši. Rozumieme, že
táto výzva platí len pre tých, ktorí sú zahrnutí pod oslovenie „vy, milova-
ní,...“ tak ako to vysvetľuje úvodný verš listu. Nejde tu o frázu, formálne
oslovenie, ale o realitu stavu vzťahu medzi živým Bohom a Božími deťmi,
ktorý sa nám v obeti Pán Ježiša stal otcom. Sú to tí, ktorí z Božej milosti
počuli a prijali Božie zavolanie a dali sa oddeliť k životu viery so svojím
Pánom a Spasiteľom. Stali sa Božími deťmi. Je to na zastavenie pre nás,
ako prežívaš túto skutočnosť Božej lásky v realite života? V zmysle slova
môžeme budovať alebo búrať, máme pohoršujúci vplyv alebo posväcujúci,
zhromažďujeme alebo rozptyľujeme.

Máme sa vzdelávať v najsvätejšej viere. Toto vyjadrenie v sebe
skrýva tak mnoho, že tu nie je priestor pre bližšie vysvetľovanie. Ide pre-
dovšetkým vo vzťahu k Bohu a v jeho ľuďe na základe viery darovanej
v stretnutí s PJK cez oslovenie v Jeho evanjeliu. K porozumeniu nám môže
poslúžiť vyjadrenie istého svedka viery: „*Vzdelaním je všetko, čo môže náš
život urobiť jasnejším, dušu slobodnejšiu a pružnejšiu, naše srdce hlbším a
vrúcnejším a celé naše zmýšľanie radostnejším. Keď naše kresťanské ve-
domie viery sa rozmnožuje, keď naša vôľa je uchvátená poslušnosťou prav-
dy evanjelia, keď naša myseľ je pozdvihnutá srdce sa rozohreje, tu sme
došli k vzdelaniu. Všetko čo vedie k tomuto cieľu, vzdeláva. Na otázku:
Bolo zhromaždenie veriacich vzdelávateľné? Odpovedám, až sa city utíšia.
Keď príde všedný deň, tu sa ukáže, čo zostalo, tu sa prejaví naše vzdelanie
vo viere.*“ Môžeme sa pozrieť do zrkadla tohto slova. Kiež nám Pán dá
svojej milosti, aby sme spoločne mohli prežívať duchovný pokrok v našom
zbore. Priložme srdce bratia a sestry, aby sme sa budovali tak ako to chce
náš Pán.

Váš brat kazateľ

Čo robíme s Ježišom?

Brat tajomník Markuš nám predostrel zaujímavý pohľad na Jána Krstiteľa vo väzení. Vyberám z jeho postrehov toto.

Kým bol Ján v pozícii pripravovateľa cesty pre Pána, kým ohlasoval približujúce sa kráľovstvo nebeské, kým vykonával svoju činnosť: krstil krstom pokánia, nevytvoril pre seba nebezpečný precedens. Ten sa objavil až v momente, keď sa stal osobným svedkom prítomnosti Božej svätosti v zákone. Dovolil si obviniť panovníka Herodesa Antipasa z cudzoložstva. Kvôli tejto príčine bol uvrhnutý do väzenia.

Mohli by sme povedať, že tam jeho príbeh končí. Je odstránený z verejného života. Jeho väzniteľ však využíva Krstiteľovu prítomnosť a schádza k nemu často do kobky. Je žiadostivý počuť jeho zvestí. Nevytvára v ňom nijaké nadšenectvo. Skôr naopak. Odchádza v rozpakoch. Žije v rozpakoch. Až sa stane, s čím možno ani vo sne nepočítal: sám sa stane vrahom proroka, ktorého si vyčlenil teraz len pre seba. Z pozície väžňa mu Ján nepomohol. Iba rozčeril hladinu jeho svedomia...

Pilát zažil obdobnú situáciu, keď sa pýtal davu: Čo mám urobiť s Ježišom, ktorý sa nazýva Kristus? Čo robiť s takýmito neobyčajnými mužmi, keď sa ocitnú v ľudských rukách či Herodesa, Piláta alebo v našich?!

Možno si stále iba neutrálny poslucháč posolstva evanjelia. Možno obdivuješ Ježiša ako učiteľa, divotvorcu... Možno sa ti páči jeho morálka, ktorú hlása i žije. Ale to nie je stav, do ktorého ťa chcel dostať. On prichádza aj k tebe ako Ján k Herodesovi s posolstvom, že si priestupníkom zákona. Že hrešíš proti Bohu, ktorý ho vydal. Obviňuje tvoje svedomie. Čo urobíš s touto nepríjemnou skutočnosťou? Necháš ho ďalej, aby práve týmto obviňovaním zároveň vytváral možnosť odpúšťania tvojich vín a hriechov? Alebo ho uvrhneš do osobného väzenia? Budeš k nemu prichádzať podľa svojej vôle a nálady a budeš ho počúvať v rozpakoch: tak bez pokánia ako aj bez milosti odpustenia? A práve z takejto polohy sa vždy vytvorí nebezpečná situácia, v ktorej môže nastať nečakaný zvrát – a ty necháš ako Herodes Jána popraviť Ježiša?!

Miroslav Bielik

Boží pašerák

Rozhovor so zakladateľom organizácie „Open Doors“ (Otvorené Dvere), ktorá pašovala Biblie do krajín od Poľska až po Čínu, autorom bestselleru „Boží pašerák“ Holanďanom Anne van der Bijlom, známeho pod prezývkou „brat Andrew“ viedol **Karsten Huhn**.

Na celom svete nie sú vyznávači žiadneho iného náboženstva tak masívne prenasledovaní ako kresťania. Prečo?

Brat Andrew: Máme to najlepšie posolstvo – a diabol ho nemá rád!

Zosilnelo prenasledovanie kresťanov v posledných rokoch?

Za čias komunizmu strčili kresťanov väčšinou len do väzenia, dnes ich zabijajú.

V médiách sa veľmi málo dozvedáme o prenasledovaní kresťanov, a aj v kresťanských spoločnostiach sa o tom hovorí len zriedka.

Bolo tomu tak počas komunizmu aj počas fašizmu a opakuje sa to aj dnes. Zatiaľ čo tisícky kresťanov na celom svete končia vo väzeniach a na popraviskách.

Kresťanské spoločnosti sa opäť musia stať hlasom prenasledovaných. Musia aj riskovať a vysielat' kresťanov do oblastí, kde hrozí nebezpečenstvo, že sa už odtiaľ nevrátia.

Zdá sa, že najväčšou výzvou pre kresťanov je dnes islam.

Je to aj preto, že niekde v hĺbke srdca máme z islamu strach. Je príliš málo teológov, ktorí o ňom premýšľajú. Byť proti nemu jednoducho nestačí.

Existujú šance evanjelizovať v Arábii alebo v Iráne?

Neexistuje na svete úplne nedostupná krajina, nedostupní sú len kresťania! Je to náš strach, ktorý nám bráni vykonávať našu povinnosť. Iba dve až šesť percent misionárov pracuje v islamskom svete.

V týchto krajinách to nieje dovolené.

A prečo? Lebo naše vlády a podniky nie sú ochotné zasadiť sa viac o náboženskú slobodu v týchto krajinách. V Saudskej Arábii sú napríklad rozbehnuté obrovské projekty ťažby ropy. Arabi ale žiadajú od Američanov,

aby na ich základňach neboli žiadne kresťanské symboly a zakazujú im usporadúvať bohoslužby. A Američania jednoducho tieto podmienky podpíšu. Ide im totiž o peniaze. Vyjednávateľ sa ani nepokúsili.

Ako zmyšľajú moslimovia o kresťanoch?

Čo zažíva moslimský študent, ktorý študuje v Európe alebo v Amerike? Vidí hollywoodske filmy, nahé ženy v každom stánku, krádeže, potraty – takto vníma kresťanstvo. A kresťania proti tomu nebojujú! Kde boli napríklad v Holandsku, v mojej rodnej krajine kresťania, ktorí by boli odporovali Theovi van Goghovi? (Tvorcovi filmov, ktorého v roku 2004 zavraždil moslim kvôli rúhaniu). On neurazil iba Alaha, ale aj Ježiša. Van Gogh bol jedným z najväčších rúhačov! A my v Holandsku sme nepovedali nič. Ani v iných „kresťanských“ krajinách kresťania neprotestujú proti rúhaniu.

Vy ste prepašovali množstvo Biblií do Ruska a Číny. Nemali ste pri tom nikdy strach? A ako ste ho prekonávali?

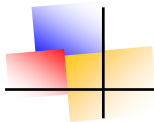
Ja nie som odvážny človek. To sa prekonať nedá. Človek musí byť poslušný Bohu. Ja nikdy neidem bez strachu, ale napriek môjmu vlastnému strachu idem. Hlavným predpokladom, ktorý musí človek pre túto službu splňať je, že láska k Bohu musí byť väčšia ako strach.

Ako reagujú moslimovia, keď im rozprávate o Ježišovi a keďže popierajú, že bol ukrižovaný, hovoríte aj o tom?

Mnohí kresťania si myslia, že moslimovia Ježiša nenávidia. Ale On patrí v Islame k tým najdôležitejším prorokom. Hovoril som s jedným vplyvným človekom v Bejrúte, ktorý mi povedal: „Vieme o Ježišovi viac ako ty, pretože Ježiš bol jeden z nás“. A musíme hovoriť tiež o kríži, aj keď niektorí teológovia tvrdia, že hovoriť o tomto s moslimom by bola pre neho veľká urážka. Kríž je centrom kresťanskej viery! Mojmým mlčaním teda pripravujem moslima o to rozhodujúce – o spásu.

Prečo je pre kresťanov také ťažké, ak majú hovoriť o svojej viere?

Lebo si už nie sme istí svojou vierou. Máme len veľmi slabé presvedčenie. Nikde na západe nenájdete ani len iskru naznačujúcu prebudenie. Na rozdiel od Číny, ktorá je tak ďaleko od nás.

Prečo už takmer žiadne cirkvi v Európe nerastú?

Pretože my kresťania sme zjemnili naše posolstvo a kostol sa stal miestom pre strednú vrstvu.

Následkom toho žije mnoho členov cirkvi prakticky rovnako ako ateisti.

Čo majú kresťania robiť?

Mal som raz neobyčajný rozhovor s jedným vedúcim spolupracovníkom Hisballáhu, čo je radikálna islamská organizácia v Libanone. Povedal mi: „Vy kresťania máte jeden problém: Už nenasledujete Ježiša Krista.“ Žiaľ, má pravdu. Opýtal som sa ho, čo máme robiť. Jeho odpoveď bola: „Musíte sa navrátiť k Biblii.“

Životy mnohých obyvateľov kresťanských krajín sa točia okolo ich bankových účtov a plánov v penzii. Moslimovia naopak pracujú na tom, aby dobyli svet a vládli – a tento postoj je práve dôvod, prečo takmer všade rastú.

Máte tvrdú mienku o kresťanských spoločenských...

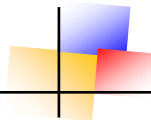
Nežijeme podľa Písma. Silnejúci islam vnímam ako Boží trest za to, že sa neobraciame k Bohu.

Neexistujú žiadne pozitívne znamenia?

Podobáme sa zboru laodicejskému (Zj. 3,14 – 22): Nie sme ani horúci, ani studení: sme vlažní. Myslíme si, že sme bohatí, no v skutočnosti sme poľutovania hodní, chudobní a slepí. Dvere sú však ešte vždy otvorené. Ešte vždy sa môžeme odvrátiť od našej materiálnej, nemorálnej cesty a stať sa skutočnými nasledovníkmi Ježiša Krista.

Milí čitatelia,

žijeme v čase duchovnej slobody, ktorú nám vo svojej milosti daroval Pán Boh. Sme mu vďační zato, že v našej krajine už nikomu pre vieru v Krista nehrozí sledovanie, zastrašovanie, všelijaké postihy zo strany štátnej polície, či väzenie. To všetko je minulosť, na ktorú sa pomaly, ale isto zabúda. Teraz sa môžeme slobodne a bez strachu schádzať, smieme hrať, spievať, modliť sa, oslavovať Boha, zvestovať ľuďom evanjelium... ale robíme to? Mám nepríjemný pocit, že veľmi málo. Nemáme čas, sme zaneprázdnení, unavení, možno i trochu ustráchaní, bez radosti a vnútornej sily. Veci tohto sveta nás zaťažujú až tak, že sme radi, keď sa aspoň v nedeľu zúčastníme

na bohoslužbe. Preto ma zasiahli slová vyznávača islamu, ktoré v spomínanom článku tlmočil brat Andrew: „Vy kresťania máte jeden problém: už nenasledujete Ježiša Krista. Musíte sa navrátiť k Biblii.“

Dvere sú stále otvorené, ešte vždy sa môžeme vrátiť z našej materiálnej, nemorálnej cesty a stať sa skutočnými nasledovateľmi Ježiša Krista.“

Toto je vážne a nelichotivé ohodnotenie kresťanov. Je dobré, ak si občas položíme otázku: „Aký som kresťan? Ako dokazujem svoju lásku k Bohu a blížnym v praxi?“ Pán Ježiš laodikejským kresťanom odkazuje: „Poznám tvoje skutky...“ Z Jeho úst nezaznieva žiadna chvála, naopak, vyjadruje ľútosť nad stavom zboru, ktorý stratil zápal a oduševnenie pre Božie veci. Pán Ježiš ho posúdil: „...si vlažný...“.

Milí čitatelia, žime tak, aby Pán nemusel toto smutné hodnotenie adresovať nám. Budme studení, alebo horúci, len nie vlažní, pretože potom i pre nás budú platiť Ježišove slová: „...si vlažný, vyplujem ťa zo svojich úst“. Ešte jednu vec chcem z rozhovoru s bratom Andrewom pripomenúť. Hovorí: „Na svete je viac ako 200 miliónov kresťanov prenasledovaných a zastrešovaných kvôli viere v Ježiša Krista. Modlime sa za týchto kresťanov. Sú pre nás povzbudením a príkladom vernosti, odvahy a sily.“

„Bojuj dobrý boj viery, dosahuj večný život, do ktorého si povolaný...“ (1Tim 6,12).

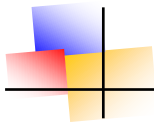
Luboslav Sirkovský
(Vybrané z časopisu „**ETHOS**“ 3/2006 - skrátené)

Štyria statoční

Porozprávam Vám príbeh o štyroch ľuďoch v cirkvi, ktorí sa volali KAŽDÝ, NIEKTO, KTOKOĽVEK a NIKTO.

Cirkev mala splniť dôležité poslanie a na to potrebovali ochotných darcov, ktorí by prispeli do zbierky. Poprosila KAŽDÉHO o pomoc. KAŽDÝ si bol istý, že NIEKTO by to mohol urobiť KTOKOĽVEK

to mohol urobiť. Viete, kto to nakoniec urobil? NIKTO! Dopadlo to tak, že KAŽDÝ obvinil NIEKOHO, že NIKTO urobil to, čo mohol urobiť KTOKOĽVEK.

Potom bolo potrebné urobiť nejaké práce na cirkevnom pozemku. Poprosili o pomoc NIEKOHO. NIEKTO sa však nahneval, pretože KTOKOĽVEK to mohol urobiť rovnako dobre a v podstate to bolo povinnosťou KAŽDÉHO. Napokon tým poverili NIKOHO, ktorému sa to podarilo celkom dobre.

A tak to pokračovalo ďalej a ďalej. Kedykoľvek bolo treba niečo urobiť, S NIKÝM mohli vždy počítať. NIKTO navštevoval chorých. NIKTO obetoval svoj čas. NIKTO svedčil o svojej viere. NIKTO chodil s deťmi na výlety. NIKTO sa aktívne zapájal do programu. Skrátka, NIKTO bol naozaj verným a spoľahlivom členom cirkvi.

Napokon prišiel deň, keď NIEKTO odišiel z cirkvi a vydal so sebou tiež KOHOKOĽVEK a KAŽDÉHO. Viete, kto zostal? Ten najvernejší – NIKTO!

O Bože, pomôž nám byť pánmi sebe, aby sme mohli slúžiť iným.

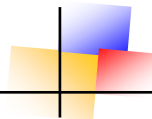
Alec Paterson

Pripravila B. Halžová

**ČO JE BIBLIA?
KTO JU NAPÍŠAL?
JE NAOZAJ DÔVERYHODNÁ?
PRE KOHO BOLA NAPÍŠANÁ?
POTREBUJEM JU POZNAŤ AJ JA?**

Milé deti a aj milí dospelí,

počas tohto školského roku sa budeme snažiť dozvedieť niečo viac o Biblii. Na to, aby sa takáto stránka pripravila, aby bola naozaj pravdivá, poučná, ale aj zaujímavá, je potrebné splniť niektoré podmienky.

V prvom rade sú potrebné modlitby, moje aj Vaše, aby Pán Ježiš pomohol dostať sa ku pravdivým informáciám, aby dal možnosť (čas, podklady, nápady) a múdrosť tieto informácie správne a zaujímavo spracovať (ved' nejde o to, aby ste túto stránku preskočili, ale o to, aby Vás obohatila, však? Ani nejde o to, aby ste sa pri nej „len zabavili“, ale aby ste mohli poznať pravdu, ktorá je pre náš život tak veľmi dôležitá.) Takže, prosím, **MODLITE SA!**

Toto všetko môže byť splnené, no ak si tieto stránky nebudete čítať, nič Vám neprospejú. Mne teda prospejú určite, pretože sa touto témou budem musieť zaoberať, ale Vám to nič nepomôže. A to by bola škoda. Takže **ČÍTAJTE!**

To, čo som sa ja o Biblii naučila v Biblickej škole, bolo pre mňa veľkým povzbudením a posilnením proti rôznym „nepriateľským útokom“.

Nech Vám tieto „Biblické stránky“ dobre poslúžia!

I. časť

Biblia nie je jedna kniha, ani ju nenapísal jeden človek.

Biblia je jedna celá knižnica!

Bibliu tvoria dve časti: Stará zmluva a Nová zmluva.

Jej ústrednou postavou je Ježiš Kristus. Stará zmluva zaznamenáva dejiny Bohom vyvoleného národa, Izraela, Boží vzťah k Izraelu a

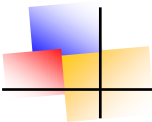
vzťah Izraela k Pánu Bohu. Ďalej obsahuje knihy básní, múdrych výrokov a proroctvá.

Nová zmluva začína narodením Pána Ježiša, hovorí o Jeho živote, smrti a vzkriesení, o tom, ako sa šíriло kresťanstvo. Tiež nás učí, čo znamená byť kresťanom, učí nás o Božom odpustení, o Jeho milosti a novom živote z Boha.

BOŽIE SLOVO

Biblia sa od ktorejkoľvek inej knihy na svete líši v jednej veľmi dôležitej veci. Jej pisateľmi sú rôzni ľudia, ale pôvodcom je sám Boh. Biblia je Bohom vnuknutá kniha. On dal svoje slová ľuďom, ktorí ju napísali a tak zaznamenali Božiu pravdu. Posolstvo Písma Svätého má zvláštnu moc, ktorou vie osloviť ľudí každej doby. Píše sa o tom v 2. Timoteovi 3,16: „Každé písmo, vdychnuté Bohom, je aj užitočné na vyučovanie, karhanie, naprávanie, na vychovávanie v spravodlivosti, aby bol človek Boží dokonalý, pripravený ku každému dobrému skutku.“ Všimli ste si už, že je to naozaj tak?

PISATELIA BIBLIE

Na vzniku Biblie sa zúčastnilo asi 40 rôznych pisateľov, ktorí boli z rôznych rodín, kultúr, mali rôzne povolania a písali na rôznych miestach. Boli medzi nimi napr.:

- Mojžiš, politik, prostredníctvom neho dal Boh svojmu ľudu Zákon, písal v púšti
- kráľ Dávid, nadaný básnik a hudobník, autor mnohých modlitieb a žalmov v Biblii – často písal na úteku, prenasledovaný nepriateľmi
- proroci Izaiáš a Jeremiáš – písal vo väzení
- Ezdráš – učiteľ zákona a Nehemiáš – štátny úradník
- Ámos – pastier, štátnik Daniel
- colník Matúš, autor evanjelia podľa Matúša
- lekár Lukáš, ktorý sprevádzal Pavla na misijných cestách a tiež autor evanjelia a Skutkov apoštolov
- učeník Ján napísal evanjelium, tri listy a knihu Zjavenia, ktorú napísal v exile ako vyhnanec
- rybár Peter a rabín Pavol – pisatelia novozmluv-ných listov.

Biblia bola napísaná v priebehu min. 1500 rokov. Napriek tomu všetkému je Biblia jednotná.

VEĽKÉ UPRATOVANIE

V Petrovej spálni to ale vyzeralo! Na stenách boli polepené rozličné plagáty, nepekne výstrižky z časopisov a pár fotografií s nízkou umeleckou hodnotou.

Jedného dňa ho navštívil strýko, významný umelec. Bol smutný, keď to všetko videl, ale nepovedal nič. O niekoľko dní poslal svojmu synovcovi krásny obraz, skutočné umelecké dielo. Peter, aby mohol obraz zavesiť na stenu, musel strnúť niekoľko obrázkov a fotografií.

Zdalo sa, akoby od toho času zavládol v izbe iný, čistejší vzduch. Zo stien zmizli ďalšie plagáty. K novému krásnemu obrazu sa vôbec nehodili.

Keď začneš čítať Bibliu, je veľmi pravdepodobné, že aj z Tvojich stien a z Tvojej knižnice to alebo ono zmizne.

ZRKADLO

Si na odchode do školy. Aktovka už je pripravená, ešte obliecť vetrovku, vložiť do vrečka čistú vreckovku a môžeš ísť. „Ahoj mami,“ a už siahneš po kľučke od dverí, keď ťa zrazu vráti späť mamičkina poznámka: „Pozri sa na seba do zrkadla!“ Bežíš do kúpelne a dívaš sa na seba - „jéje, to teda vyzerám!“ Okolo úst jedna čmucha od lekváru, dru-

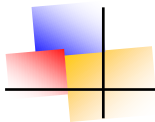

há od kakaa. No to by bola hanba! Musím sa rýchlo umyť a potom už uháňať do školy.

Ako dobre, že také zrkadlo máme. Ináč by sme vôbec nevedeli, ako vyzeráme, či nemáme niekde nejakú škvrnu, alebo či sme pekne upravení. Zrkadlo nám povie pravdu.

Vieš však, že sú aj také zrkadlá, ktoré pravdu nehovoria a dokonca ju zkresľujú? Niektoré zrkadlo našu podobu rozširuje, takže budeš vyzerat' ako súdok. Iné zrkadlo zase predlžuje. Potom vyzeráš ako dlhá tyčka. Sú to také vtipné zrkadlá. Keby sme sa do nich pozerali každý deň, za chvíľu by sme nevedeli, ako v skutočnosti vyzeráme. To by nás čoskoro prestalo baviť. Ale zrkadlo, do ktorého sa pozeráš doma, ti nebude klamať. Tak, ako sa ty vidíš v zrkadle, tak ťa uvidia aj druhí ľudia - spolužiaci, kamaráti, rodičia, učitelia a ostatní. Zrkadlo však ukazuje len to, čo sa dá vidieť ľudskými očami - tvoj zovňajšok. No oveľa dôležitejšie je to, ako vyzeráme vo vnútri - vo svojom srdci.

To nemôžeme uvidieť očami. Či vieš, že je jedno zrkadlo, ktoré ti môže ukázať, ako to vyzerá s tvojim srdcom? To zrkadlo je úplne pravdivé a spoľahlivé. Je to Božie Slovo - Biblia. Keď sa pozrieš do tohto zrkadla, dozvieš sa, že nie si taký, ako si to Pán Boh praje. Neposlušnosť, klamstvo, pýcha, závisť, neporiadnosť, hnev a mnoho iných vecí tvoje srdce pošpinilo - si ďaleko od Boha. Ako sa dajú zmyť tieto škvrny, ktoré Božie Slovo nazýva hriechom? Ako sa ich zbaviť? Na to ti Biblia dáva túto odpoveď: „Krv Ježiša Krista nás očisťuje od každého hriechu“. Preto zomrel Pán Ježiš na kríži, aby Jeho krv zmyla aj tvoje hriechy. Jedine ON má moc ti darovať čisté srdce, keď Ho o to poprosíš. Potom sa budeš radovať a za zrkadlo pravdy - Biblia - veľmi, ale naozaj veľmi d'akovať.

(Hospodine,) Tvoje Slovo je pravda!

Ján 17,17b

Pán Ježiš hovorí:

Nebo a zem sa pominú, ale moje slová sa nikdy nepominú.

Milé deti!

Iste všetci viete, že modlitba je veľmi dôležitá vec. Ráno máme poprosiť Pána Ježiša Krista, aby nám pomohol cez deň byť dobrými a poslušnými. Večer zas porozmýšľať nad tým, čo sme cez deň urobili. Ak sme vykonali niečo zlé, potom treba poprosiť o odpustenie a o pomoc, aby sme sa polepšili. A predovšetkým sa za všetko dobré poďakovať.

Modlitba je akýmsi poštárom, ktorý naše prosby prinesie k Ježišovi.

Budeme si spolu rozprávať rozprávky o modlitbe, aby sme sa učili, akými máme byť. Trošku si budeme aj vymýšľať, aby sme mali z rozprávok radosť. Prvú rozprávku si povieme:

„O stratenej modlitbe“

Ako asi vyzerá modlitba? Môže byť smutná aj veselá – podľa toho, ako sa modlíme. Dlhá aj krátka, ale musí byť úprimná. Hlasná aj tichá, veď Pán Ježiš ju iste počuje.

A keďže ide rovno do neba – asi (*predstavme si, že*) je bledomodrá, ako správny poštár. Môže sa modlitba aj stratiť? Veru áno! Ako? Hneď sa to dozvieme.

Malý Ferko bol veľmi bystrý a šikovný chlapček. Stále sa niekam ponáhlal, aby veľa stihol. Ráno sa rýchlo obliekol a najedol, aby mohol ísť za kamarátmi na ihrisko. Aj po večeri sa ponáhlal umyť si zúbky, lebo chcel pozerat' na televíziu. Na modlitbu mu zostalo len veľmi málo času. Pomodlil sa len tak – ledabolo. Ani neporozmýšľal, čo chce Pánovi Ježišovi povedať.

A tak jeho uponáhľaná modlitba nebola pekná a radostná. Bola celkom vyblednutá – taká sivá. Trápila sa. Hanbila sa ísť do neba, veď nebola celkom naozajstná. Prestupovala z nohy na nohu a nevedela, čo má urobiť. Motala sa a motala – až sa stratila.

Ale nebola dlho stratená. Raz sa Ferko tak ponáhl'al, že spadol a veľmi sa poudieral. Musel ležať v posteli a všetko ho bolelo. Rozmýšľal, prečo sa tak stalo: „Nedával som pozor, čo robím. Všetko som chcel stihnúť a rýchlo urobiť. Teraz sa však nemôžem hrať a ani ísť vonku. Urobil som chybu. Ani som sa nestihol poriadne pomodliť.“

Keď si uvedomíme, čo sme zle urobili, tak môžeme chybu napraviť. Aj milý Ferko sa odvtedy zmenil. Nerobil len to, čo sa mu práve zažiadalo. Najprv vždy urobil to, čo bolo potrebné.

A predstavte si! Jeho modlitba sa zrazu našla. Ona asi nebola stratená. Len čakala, až sa Ferko polepší, aby mohla k nemu znovu prísť. Vrátila sa však úplne zmenená – celá žiarila. Zase bola krásne bledomodrá. Prečo? Lebo Ferko sa modlil úprimne, celým srdiečkom. Jeho tvárička žiarila od radosti, že našiel svoju dobrú modlitbičku.

Páčila sa vám rozprávka, milé deti? Porozmýšľajte o nej. Nabudúce si porozprávame „O modlitbe a lepkavej závisťi.“

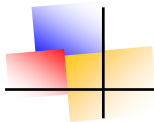
Viete, čo môžete dovedy urobiť? Nakreslite vašu modlitbu! Iste bude krásna a farebná. Aj usmiata, lebo vy sa iste pekne modlíte. Kresbičky dáme na vašu novú nástenku, aby sme sa nimi mohli všetci potešiť. Aj ja sa na ne veľmi teším.

Vaša teta Kamila

Ešte raz o oblaku svedkov

Možno si spomínate na príspevok z posledného čísla, kde sa autor Jan Heller vyznáva zo svojho chápania oblaku svedkov, k čomu nám slúžia a ako ďakuje Pánovi za ich životy, z ktorých nás mnohí predišli, ale je hodno si pripomínať ich príkladu.

Dnes si dovoľíme priblížiť Vám v krátkosti život brata Mrázka z Ostravy (otecka našej Zdeňky Havrilovej), ktorý 1.mája tohoto roku v tichosti ukončil svoju pozemskú púť, vo veku takmer 94 rokov. Vyberáme niektoré časti zo spomienkového článku na vzácného skromného brata našej cirkve, ktoré uverejnil brat Jaroslav Orawski v Kostnických jiskrách v júni t.r.

Brat František Mrázek iste zakúsil v detstve veľa skromnosti, keď sa o jeho výchovu a ďalších dvoch súrodencov musela postarať sama maminka v skromných pomeroch robotníckej rodiny. Najprv začal navštevovať katolícke náboženstvo a po stretnutí na tábore ľudu s vynikajúcim kazateľom Českobratrské cirkve evangelické, s Dr. Polákom celá rodina navštevovala už bohoslužby ČCE. Brat František z vďakou spomínal, ako dostal k vianociam v zbore svoju prvú bibliu, ktorá menila postupne jeho život. V tieni Vítkovických železiarní prežíval detstvo, dozrievanie a pocítil prácu v akejsi obdobe Armády spásy pre chudobných. Na jej táboroch v prírode spolu s inými deťmi prežíval poznania evanjelií. V neistej dobe hospodárskej krízy okolo roku 1930 prevzal po zániku dobročinnnej organizácie službu so skromnou drevenou kaplnkou kazateľ Jednoty Českobratrské kazateľ Štifter aj s chlapcami, ako bol mladý František. Tu bol základ práce pre mnohé zapálené srdcia a budúcnosť Jednoty českobratrské v Ostrave. Mnoho radostnej práce pre Pána, odriekania a osobnej obete, prišla ničivá vojna a po nej sa brat oženil s Libuškou Drozdovou. Ich skromný domov sa stal ozajstným domovom pre mnohých osamelých a všelijak stroskotaných ľudí. Boli aj novým domovom pre mladých hlavne z východného Slovenska, ktorí prichádzali na brigády, alebo boli nasadzovaní na tzv. stavby socializmu na Ostravsko.

Brat bol skutočným ľudovým "písmákom". Prerозprával Bibliu do jazyka, ktorému mohli porozumieť aj deti v dobe, keď sa o takom niečom ani len nehovorilo. Mnoho rokov viedol mládež, bol laickým kazateľom aj na mnohých staniciach Ostravského zboru CB a starostlivým členom staršovstva tak, že bol pravou rukou každého kazateľa. V dospelosti sa naučil hrať na varhany, len aby v čase potreby mohol slúžiť doprovodom. Zároveň prepísal spevník tak, aby varhaníci nemuseli obracať stránky s notami a príslušnými textami. Keď speváci postrádali dirigenta, ochotne sa ujal aj tejto práce. V dnešnej dobe možno už len málokto ocení, ako bolo treba jeho rukou pilne opisovať notový a textový materiál k spevu.

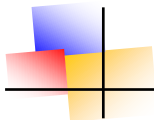
Jeho veľkou prácou je aj podrobné odlišné porovnanie textov Biblie Svedkov Jehovových s textom Bible kralické a jej ekumenického prekladu. Tak to robil aj s inými článkami a literatúrou, ktoré vždy staval do svetla Biblie, či obstoja. Sám bol človekom úprimne ekumenicky založeným a viazalo ho mnoho úprim

ných priateľstiev s veriami z iných kresťanských zborov, ktoré aj hojne navštevoval. Samoštúdiom dosiahol širokého rozhľadu v cirkvách a spoločnosti.

Jeho aktivity neušli bedlivému oku ŠTB. Dlhé roky robil zaujímavé nástenky a viac ako 50 rokov hospodára zboru. Zvlášť v dobe výstavby novej modlitebne to bola veľmi náročná služba. Aj vo svojom zamestnaní, kde pracoval ako modelár v chemickom laboratóriu bol statočným vyznávačom Pána Ježiša Krista. Odmietal chodiť na prvomájové oslavy a odôvodňoval to tým, že tam chodil vtedy, keď to ešte boli robotnícke slávnosti. "Zažartoval si aj s prihláškou do KSČ, ktorú mali na pracovisku do určitej hodiny všetci takto poctení podpísať. Podpísal sa ako Ferenc Futurista a keď mu to vytýkali že zneuctil rodnú stranu, s ľahkosťou odpovedal, že nehovorili nič o tom, že to majú podpísať vlastným menom. S toľkou odvahou nebolo ľahké prežiť s rozrastajúcou sa rodinou v kľude zlaté časy dvojkorunového mlieka. Napriek všetkému, ho zamestnávateľ nechcel prepustiť do dôchodku pre jeho vynikajúcu prácu. On sa však už tešil na svoje ďalšie pôsobisko na Valašsko, kde potrebovali správcu zboru. Neslobodno zabudnúť, že bol obetavým kronikárom skoro za 80 rokov Ostravského zboru CB a spracoval aj kroniku zboru v Kyjove a ve Velké Lhotě. Sám všetkými ctený sa neštítal žiadnej práce od údržby až po kvetinovú výzdobu zborového domu a aj vo vysokom veku dochádzal tam pravidelne každý deň, ako pred tým do zamestnania, bez nároku na odmenu. Pravidelne navštevoval a bez únavne poťešoval a pomáhal tam, kde to bolo treba.

Spomienku na vzácneho brata končí autor týmito slovami ."
Odišiel patriarcha ostravského zboru CB. Odišiel do Božej slávy verný služobník Pána Ježiša Krista, vzácny svedok a kronikár viac než 80 rokov života ostravského zboru CB. Odišiel brat vo viere, ktorý nás učil životom, čo znamená milovať P.J.Krista viac než matku, manželku, alebo syna, dcéru, brata alebo blížneho (Mat.10,37). Ale pritom vedel milovať nielen tých vlastných. O tom nikdo z nás, ktorí sme ho bližšie poznali, nemohol pochybovať ."

Palestínski kresťania

Počas posledného vojnového konfliktu na Blízkom východe sa v komentároch objavovalo viacero zmienok o príslušníkoch kresťanstva v dotknutom území, hoci sa všeobecne považuje za oblasť obývanú prevažne moslimami, alebo židmi. Počas samotného konfliktu vyšlo najavo, že na území Libanonu, susediacom s Izraelom až donedávna prevažovala elitná kresťanská menšina, ktorá si v neexistencii libanonskej armády vytvorila akúsi podobu vlastnej domobrany aby si zabezpečila vlastnú krehkú bezpečnosť a zároveň udržiavala relatívny pokoj na hraničnom území Libanonu a Izraela. V krátkom čase, zvlášť po zavraždení libanonského prezidenta, sa územie zaplavilo príslušníkmi militantného hnutia Hizballáh a kresťania sa stiahli, alebo úplne opustili územie.

Momentálne žije v Izraeli 110 000 kresťanov a na palestínskych územiach je ich približne 50 000. Väčšina ich je palestínskej národnosti. V regióne zmietanom spormi majú neľahký život. V Izraeli sa neraz stretávajú s problémami pre svoj palestínsky pôvod a na palestínskom území sú zase diskriminovaní pre svoju vieru. Obdobná situácia je aj v Iraku, kde podľa Bagdadskeho biskupa sa za posledné tri roky znížil počet kresťanov z 1 mil.200 tisíc na dnešných 600 tisíc. Špeciálna situácia je v Turecku, ktoré v poslednom storočí niekoľkokrát masakrovalo a deportovalo svoje kresťanské, grécke či arménske obyvateľstvo. Na malom území Blízkeho východu je asi najväčšie sústredenie kresťanských denominácií. Žijú tam katolíci latinského aj gréckeho obradu, rôzni protestanti, príslušníci gréckej, arménskej, sýrskej a etiópskej pravoslávnej cirkvi, kopti, maroniti a mesiánski židia. Počtom veriacich sú oproti židom a moslimom v mnohonásobnej menšine, ale tvoria elitu palestínskej spoločnosti. Vynikajú pracovitou, vdelanosťou, znášanlivosťou a aj vyššou životnou úrovňou. Mnoho jej príslušníkov sa angažuje v boji za demokraciu, zastáva významné spoločenské a ekonomické posty, alebo vyučuje na palestínskych a izraelských univerzitách. Aj bývalý palestínsky vodca Jasir Arafat si aj z pragmatických dôvodov vzal za ženu kresťanku Súhu z vplyvnej a dobre situovanej rodiny. Dôležitosť Palestín

ských kresťanov si uvedomuje aj Vatikán, ktorý tamojšie rodiny kresťanov podporuje priamo finančne, alebo sprostredkovane napríklad tým, že umožňuje ich deťom študovať v Taliansku, alebo podporuje rôzne kresťanské nadácie.

13 rôznych predstaviteľov kresťanských cirkví vydalo po vypuknutí posledného vojnového konfliktu spoločné vyhlásenie, kde sa zdôrazňuje, že Izraelčania aj Palestínčania majú rovnaké právo na ľudskú dôstojnosť a malo by sa s nimi rovnako zaobchádzať a že akákoľvek agresivita nie je ospravedlniteľná. Zdôraznili izraelské dôvody na vniknutie územia Libanonu, za čo boli pochopiteľne odsúdení islamskými militantmi. Pociťujú absenciu mierového spolunažívania ako prekážku ekumenického dialógu so židmi a moslimami.

Kresťanov v Izraeli neustále ubúda, hoci paradoxne pribúda mesiánskych židov. Náročné životné podmienky a politicky neisté pomery sú dôvodom odlivu kresťanov z oblasti, ktorá je trvale obývaná nasledovníkmi Pána Ježiša od čias pôsobenia apoštolov. V roku 1948 tvorili kresťania až 75 % obyvateľov Betlehema, 80 % v Nazarete a 90 % v Ramalláhu, dnes už len v týchto mestách je moslimská väčšina.

Ak sú židia prenasledovaní v arabských krajinách, nájdu útočisko v Izraeli. Odchádzajúcich moslimov zase prichýlia arabské štáty. Atakovaným kresťanom z Blízkeho východu, v počte okolo 200 tisíc ľudí, ostáva k odchodu zo svojej pôvodnej vlasti len ich kultúrny kontext - Západ, ktorý sa tiež zmieta v problémoch.

Podľa dennej tlače júl - august 2006 (Sme, Týždeň, Reflex spracovala D.K.)

O jednej rezolúcii Bezpečnostnej rady OSN

"Rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN o Izraeli sa stali prototypom biedy rokovania"

V roku 1975 vyšla z dielne Bezpečnostnej rady OSN vychýrená rezolúcia, ktorú podporil celý komunistický svet, ktorá tvrdila, že "sionizmus je rasizmus". Keď sa sovietsky tábor "mieru a socializmu" rozpadol a postkomunistické krajiny začali viac dbať na

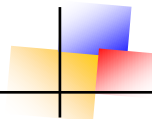
svoju morálnu hygienu, Valné zhromaždenie OSN sa uznieslo, že sionizmus nie je rasizmus. Skromne a bez ospravedlnenia, nielen za nehorázne vyhlásenia, ale aj za činy to priznal aj Gorbačovov Sovietsky zväz. Iný skvelý príklad sa udial po šesťdňovej vojne v roku 1967, kedy sa na nátlak Číny a ZSSR prijala rezolúcia, nariaďujúca Izraelu stiahnuť sa z " okupovaných území Gazy ". Neurčito, bez vymedzenia pojmu okupovaných. Ani slova o tom, že pred prehranou bitkou okolité arabské štáty ohlasovali zahnanie všetkých Židov do mora. Tak aj mnohé iné medzinárodné uznesenia narobili v minulosti viac škody ako osohu. Vznik Libanonu ako štátu bol tiež len dieťaťom francúzskej post koloniálnej politiky po II.svet. vojne. Následky toho, že bol nechán napospas šíitskym radikálom, podporovaných zo Sýrie a Iránu je ovocím zla aj v dnešných komplikovaných pomeroch na území Izraela a Libanonu.

Posledná rezolúcia č.1701, ktorá sa snaží riešiť konflikt po vniknutí radikálneho hnutia Hizballáh na územie Izraela, únose jej vojakov a následnej odvete tiež splňa príslovie o nažratom vlkovi a celej ovci. Vyzýva Izrael, aby opustil územie Libanonu čo najskôr, teda nie okamžite. Mier má zabezpečiť príchod 15 000 príslušníkov mierových síl OSN. O tom, že doteraz pôsobiach 2 000 vojakov v modrých prilbách sa konfliktu bezmocne prizeralo sa rezolúcia nezmieňuje. Spor sa vlečie o tzv. Farmy Šebaá, ktoré podľa OSN patria Sýrii. Ale ako to má riešiť Libanon, keď Sýria Libanon neuznáva a len pod nátlakom vlni stiahla svoje vojenské jednotky z Libanonu. Sýria by sa musela najprv vzdať nároku na tieto farmy fakticky štátu, ktorý formálne neuznáva.

Okrem stiahnutia izraelskej armády zo sporného územia Libanonu, poťažmo Sýrie, odkiaľ bola smrteľne ohrozovaná gerilami radikálov, rezolúcia požaduje od Hizballáhu, aby Izrael neohrozoval a aby libanonská vláda dohliadla nad odzbrojovaním hnutia Hizballáh. Rezolúcia ale opomína, že radikálny Hizballáh je členom libanonskej vlády.

Rezolúcia podriaďuje akcie mierových zborov OSN žiadosti o pomoc zo strany libanonskej armády, ktorá je do značnej miery šíitska a prinajmenšom sympatizuje s radikálmy.

Hizballáh ostal neporazený. Stiahol sa len preto, lebo mu to poradili z Damašku a Teheránu a je len otázkou času, kedy si do-

plní zásoby rakiet. Izrael sa vydal na územie iného štátu, aby ochránil svoju existenciu a životy civilistov, ale vojensky nezvítazil a je frustrovaný nepresvedčivým koncom konfliktu. Hizballáh farižesky pomáha pri likvidácii vojnových následkov, hoci svoje obyvateľstvo neuchránil a civilistov vedome obetoval a počas konfliktu ich použil ako živé štíty.

Rezolúcia nerieši otázku, či sú vojaci mierových zborov OSN pod názvom UNIFIL pripravení na konfrontáciu s Hizballáhom aspoň na území, kde majú pôsobiť, keď doteraz len chabo ich predchodcovia monitorovali situáciu. Rezolúcia nerieši ani náznakom situáciu, ktorá je blízka realite, že čo s Hizballáhom, ak zavelí svojim radikálom na útoky, samozrejme civilné v Európe, alebo kdekoľvek vo svete. Malé územie, ale stačí zamestnať zvyšok celého sveta.

(Skrátené a spracované podľa: Ivo Samson Biedy rezolúcií, alebo rezolúcie biedy)

Naskýta sa veľa otáznikov a neistoty, ktoré nemôže riešiť žiadna rezolúcia OSN, odrážajúca záujmy svetových mocností a zároveň ich slabosť. Posledný lokálny vojnový konflikt nám ukazuje, že historické hodiny sveta tikajú s ohľadom na udalosti v Izraeli.

Spracovala D.K.

Nová generácia

V závere školského roku sme mohli byť svedkami v našom zhromaždení vystúpením mladých ľudí z nášho zboru v krátkom programe. Jedná sa v podstate o mládež v školskom veku základných alebo stredných škôl. Pozoroval som ich so záujmom, ich prejav a smelosť no potom aj s myšlienkami, ktoré ma viedli napísať tento krátky článok.

Nová generácia. Ako krásne, ale najmä nádejne sa to vyslovuje. Koľko očakávaní, perspektívnych vyhlíadok do budúcnosti sa vidí pri tomto vyslovení. Koľko nových úloh k službe a ich naplneniu sa tu môže čakať. A ešte by sme k tomu mohli pridať. No my si to nielen dovoľujeme vidieť, ale predovšetkým veriť, že tak aj bude. Modlíme sa za to, prihovárame sa a povzbudzujeme. Prevzácna naša služba im – novej generácii pre ich budúcnosť, lebo po ľudsky do nich vkladáme nádej. No nemali by sme pri tom zabúdať aj na tú druhú stránku – možné nebezpečenstvá pre ich životy, ktoré môžu zmariť očakávania nádeje v dobrý budúci vývoj.

Ako príklad nám môže opäť poslúžiť história. Po prvej svetovej vojne sa sformovala nová generácia spisovateľov, predovšetkým v Spojených štátoch amerických, do určitého takmer bezvýchodiskového zoskupenia a prejavu. Ľudia sklamaní vojnovými udalosťami a následkami v ľudskej spoločnosti sa niektorí utiahli. Iní tvorili, ale ich tvorba bola hlboko poznačená všetkým, čo prežili a akoby prestali hľadať pramene nových horizontov pre svoju tvorbu. V literatúre sa zaradili pod názvom „Stratená generácia“.

História sa môže v rôznosti času, priestoru, či miesta opakovať. Priznamme si, koľko nádejných pohnútok sme prežívali v našom zbore pri tvorbe či zoskupovaní generácie mladých ľudí v nedávnej minulosti. Kde sú? A ak, tak bez výrazu duchovného náboja, prejavov nových horizontov na ceste viery. Bez služby a ak, tak akej? Utiahnutí.

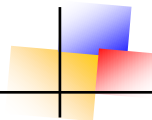
Stratená generácia? Nedobré pomenovanie. Hľadáme príčiny? Modlíme sa? Možno aj, ale či vôbec pomenovanie príčiny pomôže? Stratená generácia povojnových spisovateľov sa už nenašla. História ich zaradila a dala im takéto pomenovanie.

Bola by veľká škoda pre zbor, keby sa to malo opakovať. A tak, kto sa postaví na začiatok tejto brázdy? Kto sa ich ujme? Kto im podá ruku, prihovoriť sa a pomôže viesť? A kam? No predovšetkým k Pánu Ježišovi Kristovi. K premenám nových horizontov viery. Na Božie cesty a k celej službe evanjelia tu v zbore a potom všade, kde budú účastníci novej generácie žiť.

Nech nie je stratená.

Ľ. Straka

Kamila Motýľová: Kain a Ábel

Priniesli obeť dvaja bratia,
no Hospodin len jednu vzal.
Čím prvorodený a silný
Kain pri obeti chyboval ?

Nedával z lásky, vďaka srdca.
V pýche chcel svetu ukázať,
že jemu patrí chvála, obdiv.
On zásluhy chcel iba mať.

Zranená pýcha - sipot hada,
ostrý šíp v srdce vrazila.
A lásku brata pokrvného
v krvavú pomstu zmenila.

Hnev mysle zradil jeho srdce,
podľahol pýche, mámeniu.
Poznamenaný bude blúdiť,
stratený sebe samému.

Sme bez znamenia? Čistej mysle?
Odolní voči moci zla?
Nevraždí Kainov hnev a pýcha
aj v našom srdci Ábela?

Len jeden - bez viny a hriechu
nám ukazuje cestu, smer.
Len v moci Jeho veľkej lásky
nájde si srdce pokoj, mier.

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ❖ **Nácvik chvál:** každú nedeľu o 8.00 hod. v modlitebni (vedie J. Havrila)
- ❖ **Modlitebná chvíľa:** každú nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni
- ❖ **Besiedka** je každú nedeľu :
 - veľká: od 9.30 do 10.00 hod.
 - malá: od 10.25 do 11.00 hod.
- ❖ **Besiedka – nácvik spevu** : od 11.00 do 11.20 hod.
- ❖ **Besiedka – klub** je každú nedeľu:
 - veľká: od 9.30 do 10.00 hod.
 - malá: od 10.25 do 11.00 hod.(besiedky a nácvik chvál počas letných prázdnin nebudú)

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

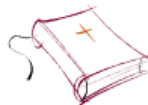
Kontakty : kancelária zboru: 055/62 254 24; kaz. P. Halža 0907 - 927590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ❖ Za programy v mesiaci september.
- ❖ Za konferenciu mládeže v Žiline.
- ❖ Za konferenciu kazateľov s manželkami celej CB.
- ❖ Za misiu doma i v zahraničí.
- ❖ Za starších bratov a sestry, za chorých, za rodiny s deťmi.
- ❖ Za múdre riešenie pri rekonštrukcii kúrenia v zbere.
- ❖ Za plány na pozemku Bardejovská

Staršovstvo informuje

- S vd'ачnosťou za Božiu milosť oznamujeme, že mestské zastupiteľstvo rozhodlo o odpredaji pozemku na Bardejovskej ulici nášmu zboru.
- V dňoch 14. – 17. 9. sa uskutoční celoslovenská konferencia mládeže Cirkvi bratskej.
- V dňoch 18. – 20. 9. sa bude konať konferencia kazateľov Cirkvi bratskej.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v pondelok 20. 09. 2006 - schránka na chodbe.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: br. kaz. Halža, D. Klincková, M. Motýľ, Ľ. Straka, I. Žežula, B. Halžová.

Detská stránka: B. Havrilová, jazyková úprava: M. Bielik

Grafická úprava: J. Kutlíková

<http://www.cb.sk>

Program na mesiac september

1.	Pi	
3.	Ne	9. 30 Modlitby /Jaško/; 10. 00 Bohoslužba /návšteva z Rakúska /Pamiatka a ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Pána; 18. 00 Modlitby
5.	Ut	
6.	St	15. 00 Klub /M. Baranová/ 18. 00 Mládež
7.	Št	18. 00. Biblická hodina /kaz. P. Halža/
8.	Pi	
10.	Ne	9. 30 Modlitby /Žezula I./; 10. 00 Bohoslužba /kaz. P.Halža/; 15. 30 Stretnutie rodín
12.	Ut.	
13.	St	15. 00 Klub /M. Baranová/ 18. 00 Mládež
14.	Št	18. 00. Biblická hodina /kaz. P. Halža/
15.	Pi	Zborový výlet
17.	Ne	9. 30 Modlitby /R. Biben/; 10. 00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/; 18. 00 Zborová schôdza
19.	Ut	
20.	St	15. 00 Klub /M. Baranová/ 18. 00 Mládež
21.	Št	18. 00. Biblická hodina /kaz. P. Halža/.
24.	Ne	9. 30 Modlitby /L.Straka/; 10. 00Bohoslužba /D. Kušnierik/ 18. 00 Michal'any Biblická hodina /kaz. P. Halža/
27.	St	15. 00 Klub /M. Baranová/ 18. 00 Mládež
28.	Št	18. 00. Biblická hodina /kaz. P. Halža/
1.	Ne	9. 30 Modlitby /M.Havrila/; 10.00 Bohoslužba /kaz. P.Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Pána; 18. 00 Modlitby

Zmena programu vyhradená.